

Ontzettende verzen

Bill Brongers
Ontzettende verzen
Gedichten

2021
Het huis
TERPSICHORE

Copyright © 2021 Bill Brongers

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 9789465469980

DRIE VERGETEN FABELDIEREN

1: HET BRIGADIER

Ongewassen, ongeschoren
gaat het blauwe brigadier
in verdorvenheid verloren
door een duister stadskwartier.

Met zijn hemelsblauwe wangen
en zijn Pruisisch blauwe vacht
(waarin etensresten hangen)
is hij heerser van de nacht.

In het rijk der dode zielen
waar de Balkenbendes huizen,
loopt hij dingen te vernielen
met een razend hoofd vol luizen.

Uit zijn brede muil vol tanden
blaast hij hete ademstoten.
Hij masseert met klamme handen
zijn indigoblauwe kloten.

Wee de knapen en de maagden;
wee de knechten en vazallen;
wee ook de wat meer bedaagden
die hem in zijn klauwen vallen.

Door een wilde roes bereden
trekt hij bij het licht der maan
hun de kleren van de leden
tot ze spiernaakt voor hem staan.

Hij onteert hen onder dwang en
doet hen op de knieën zinken,
geeft hun dan in wild verlangen

van zijn wellustsap te drinken.

Dan is spoedig de orkaan
van zijn liefdeslust bekoeld.
'Trek je kleren maar weer aan
en dan rap de mond gespoeld.'

Zo gezegd en zo gedaan.
Men tracht, in de straal gezeten
van de dichtstbijzijnde kraan,
het gebeurde te vergeten.

't Brigadier vervolgt zijn weg,
door het duister van de nacht.
Wie hem tegenkomt heeft pech
En wordt eveneens verkracht.

Als een godheid op een wolk
Plengt het brigadier zijn zaad;
onaantastbaar, want het volk
eist nu eenmaal blauw op straat.